

faaet nogen Undervisning efter Folkeskolens Slutning. For Bude, Kuske o. lign. steg Tallet meget stærkt, men paa Grund af stærk Afgang fra Erhvervet er Tallet for lille til, at man paa dette Grundlag kan opstille nogen Procentsats.

I *Landkommunerne* udgjorde Antallet af unge, som ved Udgangen af det 18de Aar ikke havde deltaget i nogen Undervisning efter Børneskolens, 53,8 pCt., for Landbrugsmedhjælpere 61,1 pCt. og for Husassistenter 63,5 pCt.

Det kan efter disse Undersøgelser med nogen Rimelighed fastslaaes, at omtrent 2 Femtedele af de unge i Byerne og over Halvdelen af de unge paa Landet ikke deltager i nogen Undervisning efter deres Udskrivning af Børneskolen, og ser man alene paa de Beskæftigelsesgrupper, hvor en teoretisk-faglig Uddannelse ikke forudsættes eller er forbundet med Beskæftigelsen — Bude, Kuske o. lign., Landbrugsmedhjælpere og Husassistenter — kan man rundt regnet sige, at 3 Femtedele af de unge ingen Undervisning faar efter deres 14de Aar.

De foretagne Undersøgelser bekræftede saaledes, at et stort Antal unge ikke deltager i nogen Slags Undervisning efter Udskrivningen af Børneskolen, ikke engang i mere kortvarig Undervisning i Aftenskoler o. lign., og de bekræftede endvidere, at dette — hvad man paa Forhaand maatte antage — navnlig gælder den *ufaglærte* Ungdom i videste Forstand, Byerhvervenes ufaglærte Arbejdskraft, Landbrugsmedhjælpere og Husassistenter.

Særligt Krav paa Opmærksomhed har disse Forhold, fordi de bidrager til at forøge Vægten af de Problemer af psykologisk og social Natur, som er opstaaet omkring den til *Byerhvervene* knyttede ufaglærte Ungdom.

Den industrielle Udvikling med stigende Anvendelse af Maskiner og større Specialisering af Værkstederne, Anvendelsen af færdige Varer og Standardprodukter i Handelen i Forbindelse med Kundernes Krav til Betjening medfører, at stadig færre og færre unge faar Mulighed for at faa en faglig Uddannelse i Tilknytning til et Erhverv. Kun et Mindretal af de unge, som ved 14 Aars Alderen søger ud i praktisk Arbejde, opnaar en Læreplads, medens Resten er henvist til at tage Arbejde som Arbejdsdreng paa Fabrikker og Lagre eller som Bude og Mælkedreng. Disse unge er forholdsvis stærkt efterspurgt paa Arbejdsmarkedet og faar en væsentlig højere Dagløn end deres jævnaldrende i Lærepladserne; men med det fyldte 18de Aar, naar de skal aflønnes efter de voksne Arbejderes Tarif, bliver de i vid Udstrækning afskediget og maa søge sig nyt Arbejde, det vil sige som Arbejdsmand.

De har indtil da paa tilfældig Maade levet med i *Arbejdslivet* og har muligvis gennem deres Arbejde faaet en mere eller mindre tilfældig arbejdsmæssig Rutine indenfor et Specialomraade, men ikke nogen faglig Belæring, da Arbejdets Udførelse ikke kræver dette. De faar intet Kendskab til nogen Arbejdsproces i den Forstand, at de føler sig selv som Led i denne; den overvejende Interesse knytter sig til Betalingen af Daglønnen, og det drivende Motiv til Arbejdet bliver hyppigt kun Frygten for Arbejdsløshed. De færreste af dem kender derfor Glæden ved Arbejdet eller øjner nogen Sammenhæng mellem dette og Fremtiden; deres Tilværelse paa Arbejdspladsen bliver uden Perspektiv. Efter at have tilbragt deres Ungdom i et Overgangs- eller Blindgadeerhverv staar de ved 18 Aars Alderen paa Arbejdsmarkedet uden Uddannelse og bestemte Interesser, og det beror ofte paa det rene Tilfælde, om de faar Arbejde eller gaar ind til en langvarig Arbejdsløshed.

I deres Muligheder for en gavnlig Udnyttelse af *Fritiden* er de stærkt hæmmede af deres Omgivelser og de ydre Forhold, hvorunder de lever. Vanskelige Boligforhold, undertiden et heraf følgende eller forstærket Modsætningsforhold mellem Generationerne driver de unge hjemmefra om Aftenen og gør dem mere afhængige af Byens tilfældige